Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

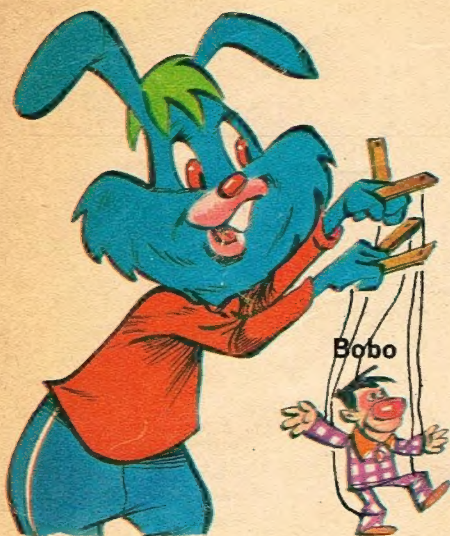
NR. 10 - 8 MAART 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Grote schoonmaak voor konijntjes!
Jongens, wat een feest is dat!
Alle rails en speelgoedtreintjes
Gaan bij Bobo in het bad.

Er zijn vier wieltjes zoekgeraakt.
Kun je ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

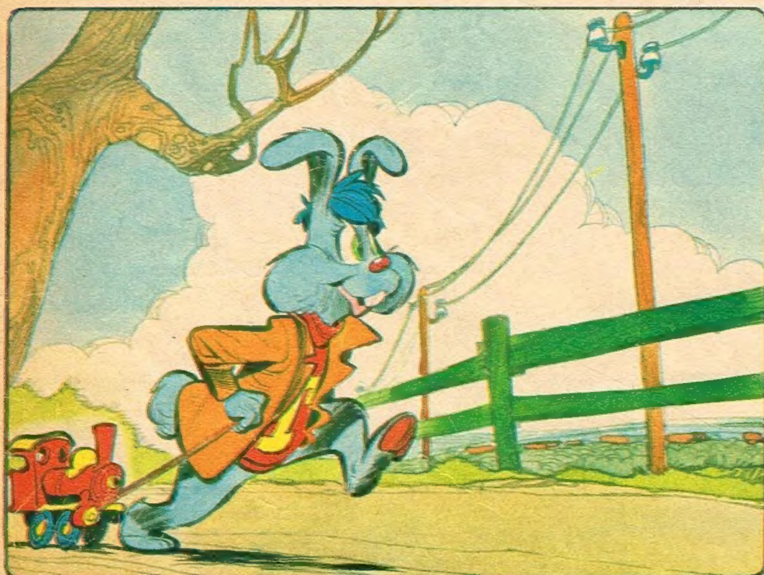

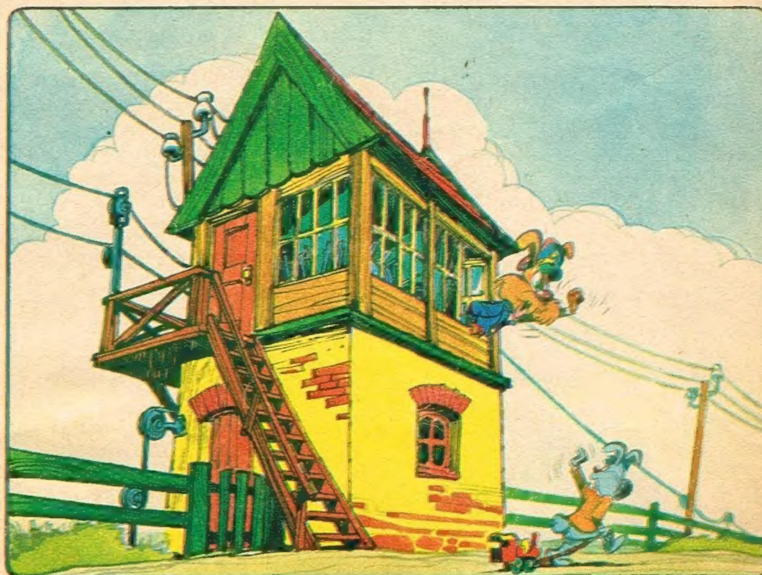

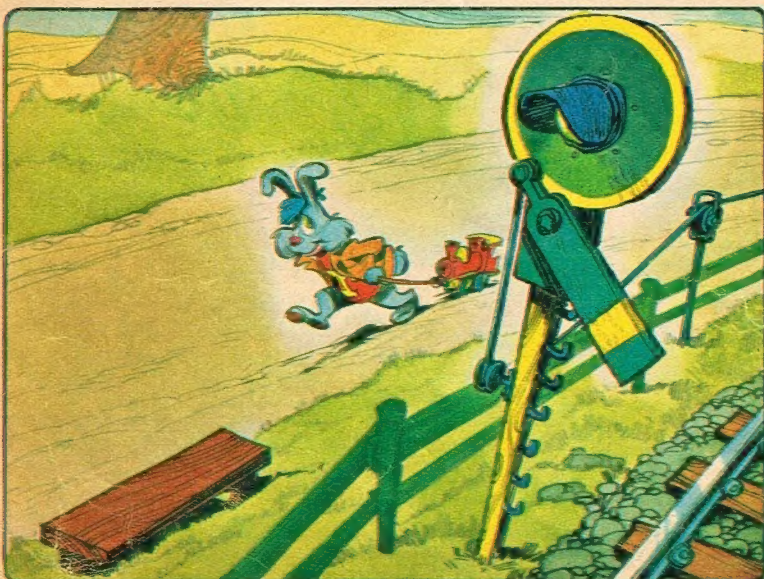
Bobo Konijn en zijn

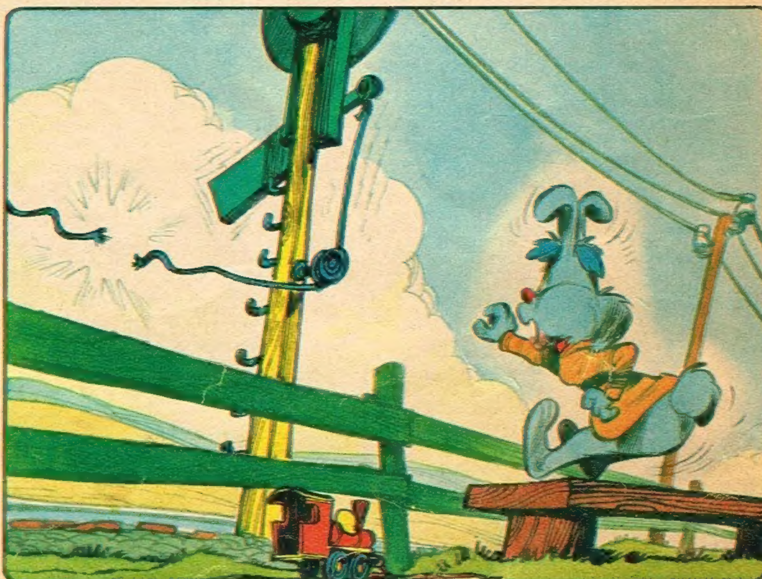
1. Tsjoek-Tsjoek is een konijntje dat dol op treinen is. Niet alleen op speelgoedtreinen, maar ook op echte. Dikwijls loopt hij langs de spoorbaan om naar de treinen te kijken. Dan doet hij tsjoek-tsjoek-tsjoek, net als een trein.

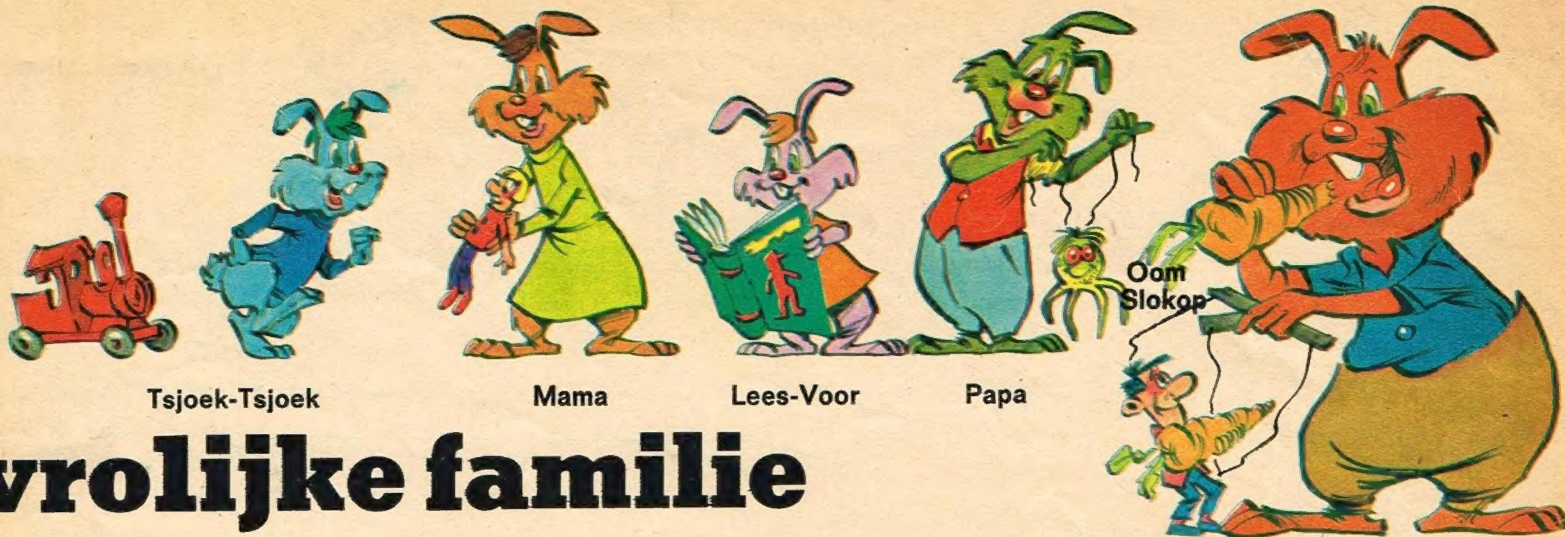
2. In een klein, hoog huis woont de seinwachter. Hij kent Tsjoek-Tsjoek wel! Hij wuift tegen het konijntje, dat met zijn speelgoedtrein voorbijkomt. Dan gaat hij weer naar de knopjes, waarmee hij de seinen in orde moet maken.

3. Langs de spoorbaan staan seinpalen. Daar zitten wijzers aan met lichtjes erin. Is het licht rood, dan betekent dat: stop. Is het groen, dan mag de trein doorrijden. De seinwachter moet zorgen voor het rode of groene licht.

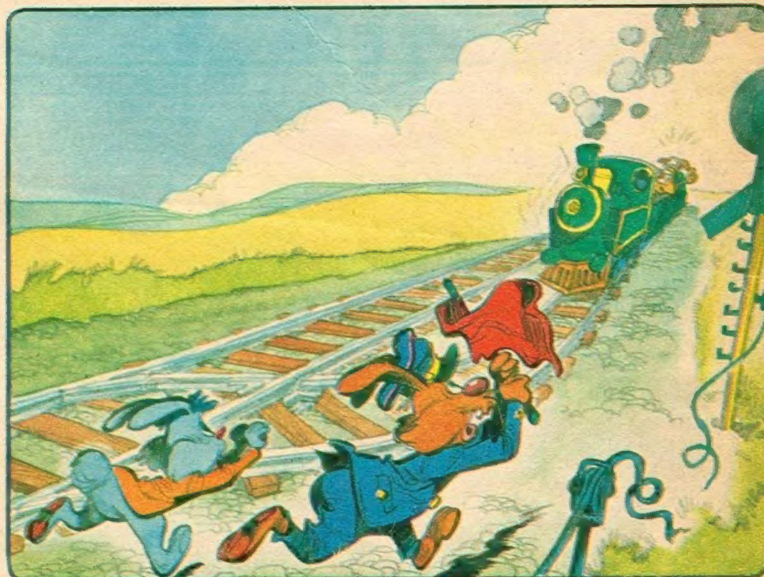
4. Maar wat ziet Tsjoek-Tsjoek nu? Er is een draad gebroken. Nu helpt het niet als de seinwachter op een knopje drukt. Het sein is stuk. Als er nu twee treinen aankomen, mogen ze allebei doorrijden. Dan botsen ze vast op elkaar!

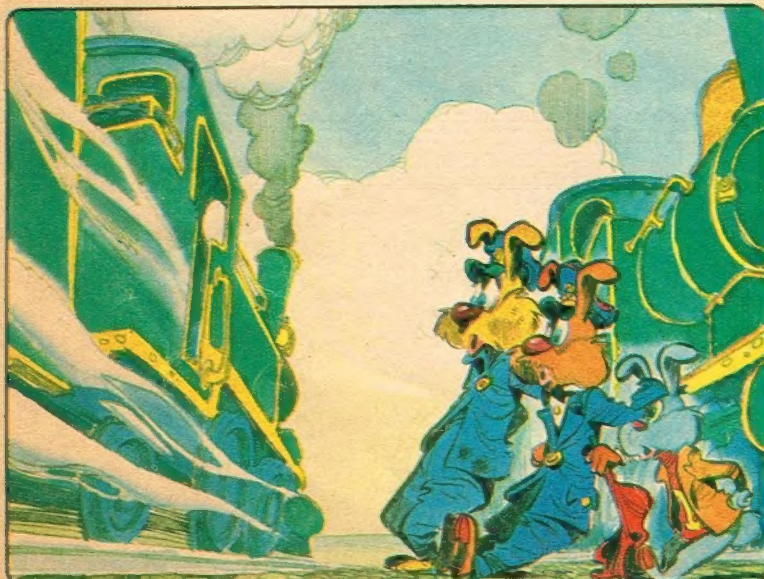
vrolijke familie

5. Tsjoek-Tsjoek rent naar de seinwachter terug. „Gauw, gauw, de draad van de seinpaal is gebroken," schreeuwt hij. De seinwachter komt vlug uit zijn hoge huis. Als het sein niet werkt, gebeuren er ongelukken. Nee, hoor, dat mag niet!

6. De seinwachter pakt een rode vlag. Daar komt een trein aan. Die moet nu stoppen. De seinwachter weet dat er van de andere kant ook een trein aan zal komen. Daarom zwaait hij met zijn rode vlag. Pufpuf, doet de trein en stopt.

7. „Wat is er aan de hand?" vraagt de machinist. „Het sein is kapot!" vertelt de seinwachter. „Als Tsjoek-Tsjoek me niet gewaarschuwd had, zou er een ongeluk gebeurd zijn." „Wat een knap konijn!" roept de machinist. „Dank je wel, hoor!"

8. Ook de andere trein is nu aangekomen. Alle reizigers stappen uit. Daar is Bobo ook! En wat krijgt Tsjoek-Tsjoek als beloning? Een heerlijke taart. Morgen komt het ook in de krant: Tsjoek-Tsjoek heeft twee treinen gered. Hiep, hiep, hoera!

Als ik groot ben!

Als ik groot ben en heel sterk,
Hou ik schoonmaak na de winter.
En dan doe ik al het werk,
Heel de boel van hier tot ginter.
De gordijnen in het sop.
Alle muren ga ik witten.
Alle stoelen op hun kop.
En dan kun je niet meer zitten.
Alle dekens in de wind.
Alle kussens en matrassen.
En de kleertjes van ons kind
Moet ik allemaal nog wassen.
Met een ragebol, zóóó lang,
Vang ik alle spinnewebben.
En ik koop een rol behang,
Want die kan ik nodig hebben.
Maar nu ben ik nog te klein,
Zoals ieder wel zal weten.
Daarom zal het nodig zijn
Dat ik heel veel pap ga eten!

Als je toch al een beetje mee wilt doen met de schoonmaak, doe dan, net als Bobo, de poppewas!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Vandaag nemen we een kijkje in een eethuis. Schrijf de woorden maar na onder de plaatjes. Wie is zo knap dat hij al lezen kan?

Toos

_ _ _ _ _ _ _ _

Boekje

_ _ _ _ _ _ _ _

In de stad is een eethuis.
Daar woont Toos.
Haar vader is de baas van
het eethuis.
„Wat wilt u eten?" vraagt Toos.
Ze schrijft het in haar boekje.
Toos zet de borden op een blad.
Ze dekt de tafel.
Dan brengt Toos het eten.
„Eet maar fijn," zegt ze.
„Ja, Toos, dank je wel!"

Dienblad

_ _ _ _ _ _ _ _

Tafel

_ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. „Up-up-up!" roept de clown, als hij de gekleurde ballen in de lucht gooit en ze keurig weer opvangt. Oom Stuntel, Heintje en hondje Flap zitten op de eerste rij van het circus. Ze hebben reuzeschik in de voorstelling.

2. „Wat die clown deed, kan ik ook!" roept oom Stuntel, als de voorstelling is afgelopen. Dat kan Heintje niet geloven. „Let maar op!" zegt oom en hij koopt vlug een zak sinaasappelen. Wat doet oom nu? denkt Heintje.

3. „Up-up-up!" roept oom. Hij gooit de sinaasappelen in een boog over zijn hoofd. Ze lopen juist langs een café, waar de mensen buiten zitten te eten. De ober komt de deur uit met een soepterrine. „Wafwaf!" doet hondje Flap.

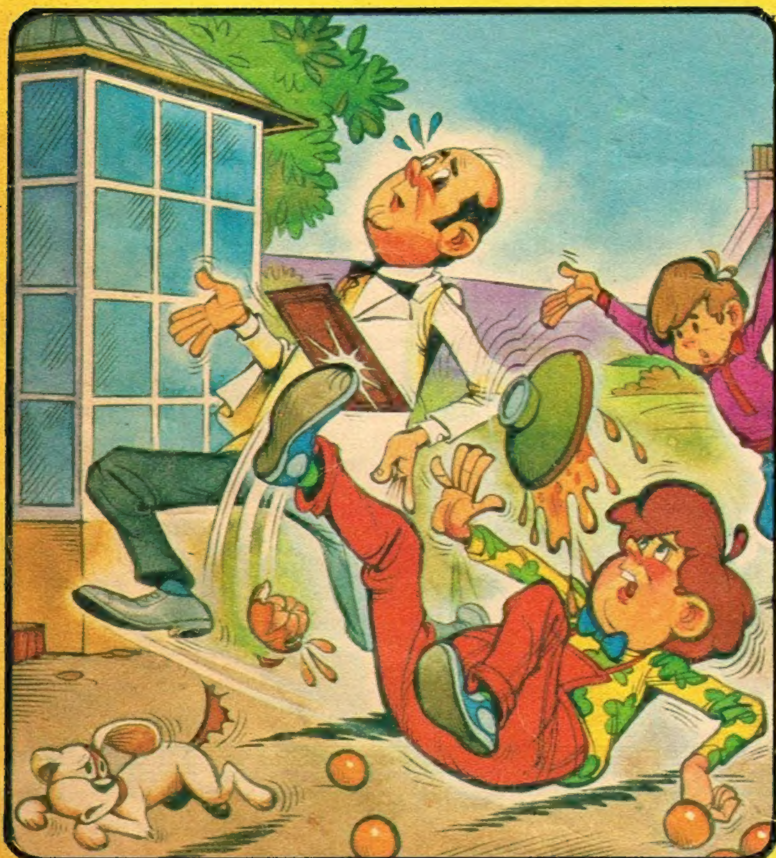
4. Het is heel dom om zomaar op straat circuskunsten uit te halen. Een van de sinaasappelen ketst op ooms hoofd. Ai! Oom Stuntel schrikt. Hij laat de andere sinaasappelen op de grond rollen. Oom schudt met zijn hoofd.

5. Wip! De sinaasappel komt van ooms hoofd in de soepterrine terecht. De soep spettert over de rand. Precies in het gezicht van de ober. En ook op zijn jasje. Au! De soep is nog heet ook. Oom schrikt ervan. Wat nu?

6. „Wat zijn dat voor manieren!" schreeuwt de ober woedend. „Kunt u niet uitkijken?" „Pardon, meneer," zegt oom. Maar achter zijn voet ligt nog een sinaasappel, zie je wel? Oom wil wat achteruitgaan. Hij trapt op de sinaasappel . . .

7. Daar glijdt oom uit en tuimelt achterover. Heintje begint te gillen: „Help!" De voet van oom komt onder tegen het dienblad met de soep. Nu schiet de hele soepterrine eraf. Het is een vreselijk ongeluk. De ober wordt pimpelpaars.

8. Oom heeft de soep over zijn hoofd gekregen. „U moet alles betalen!" schreeuwt de ober. Heintje kan het echt niet helpen dat hij lachen moet. Dit is nog leuker dan het nummer van de circusclown. Nu zit oom echt in de soep!

We wonen allemaa

1. Hier is een veld waar een wedstrijd met paarden wordt gehouden. De paarden moeten over muurtjes en hekken springen. Dat willen papa en mama Zonnemans weleens zien.

2. „Paadjes!" kraait baby tegen oma. Opa knikt. Hij houdt van paarden. Tippie de hond wil mee gaan springen, maar Marjo houdt hem stevig vast. En wat doet de tweeling nu?

Er zijn zes petjes verborgen in

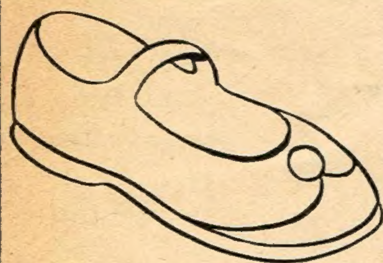
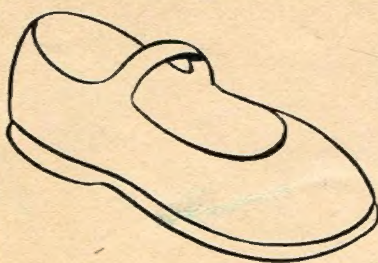
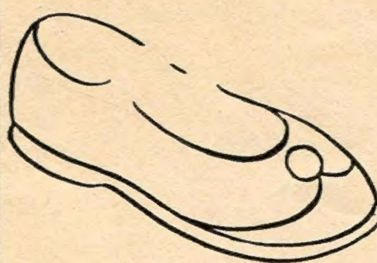
al in een gele caravan

3. Paardje spelen natuurlijk! Peter vindt de wedstrijd reuzefijn, maar de poesjes geven er niets om. „Wil jij ook paardje rijden?" vraagt Lucie aan haar pop. En waar is Bas?

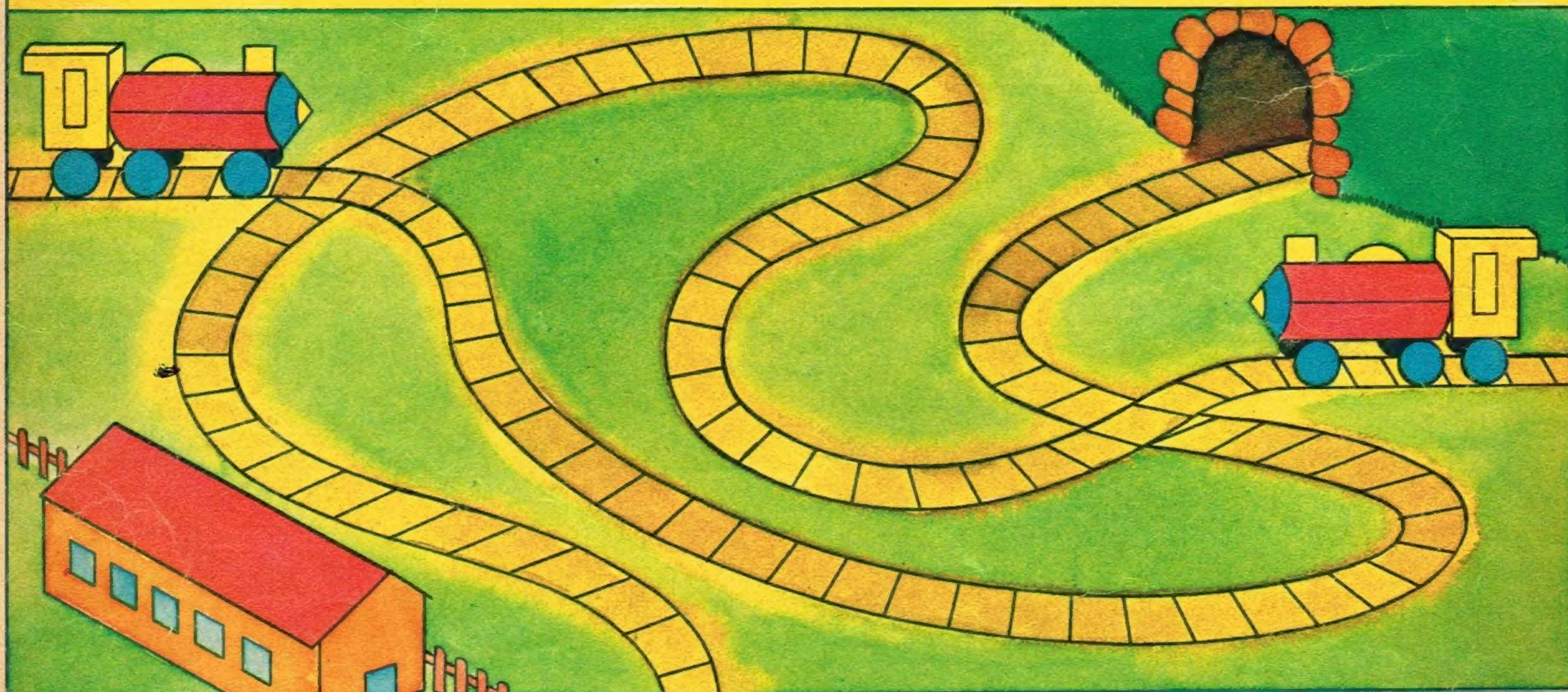
4. Hij maakt een schilderij! Wiesje plukt bloemen en oom Wim speelt piano. Loekie en Anja dansen op de maat. En straks? Dan gaan ze allemaal weer verder in de gele caravan!

e tekening. Wie kan ze vinden?

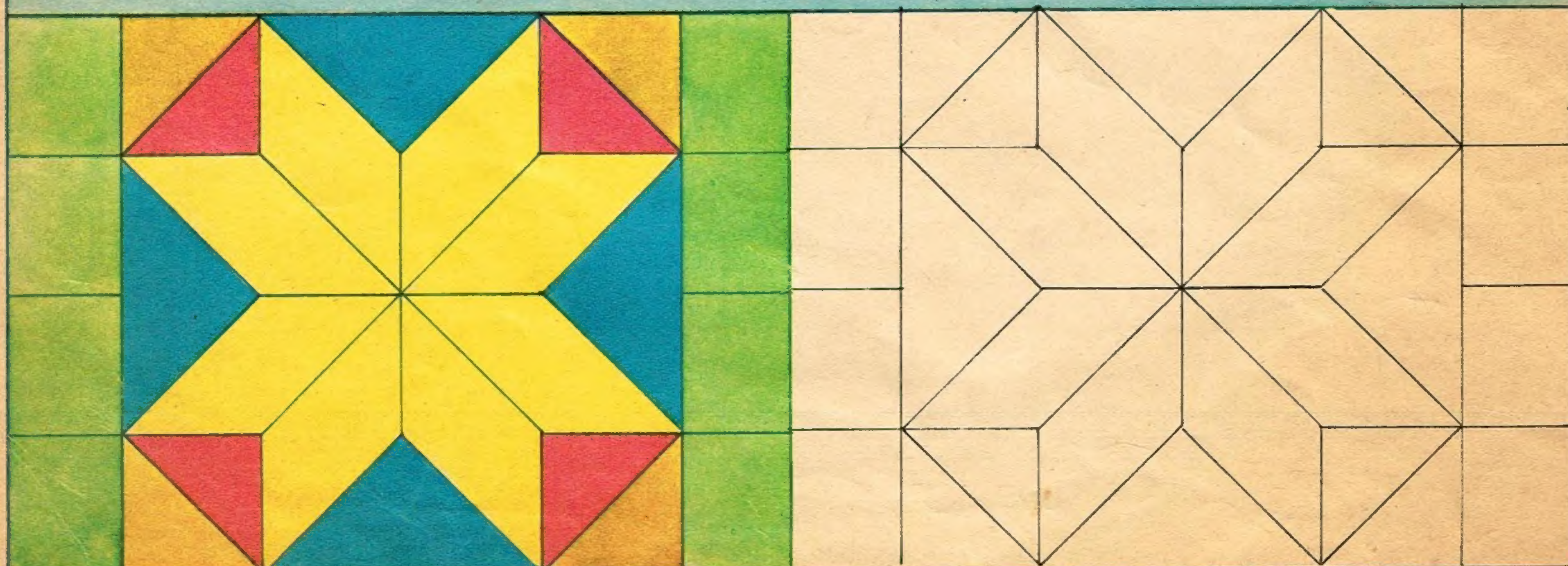
VIER SCHOENTJES, TWEE TREINTJES EN EEN KLEURPLAAT

Kunnen jullie voor schoenmaker spelen? Maak dan met je potlood de drie schoentjes die nog niet klaar zijn even mooi als het eerste.

Een treintje gaat door de tunnel en een gaat naar het station. Aan de rails kun je zien hoe de twee treintjes zullen rijden.

Maak de tweede tekening met je kleurtjes even mooi als de eerste. Kun je met je blokken ook zo'n mooi figuurtje leggen?

EEN JONGEN, EEN MEISJE, EEN VLIEGTUIG, EEN IJSJE

Het wordt gauw weer tijd om te gaan spelen op het strand. Nu is het nog wat te koud. Maar je kunt wel deze plaat met je kleurtjes wat mooier maken.

Trek een lijntje over de stippeltjes. Dan krijg je een vliegtuig dat de lucht in gaat.

Wie lust er een ijsje? Ze zien er lekker uit. Hoeveel zijn het er wel? En welke twee zijn precies hetzelfde?

De prins en het herderinnetje

Heel lang geleden was er een prins, die door een boze koning was weggejaagd van zijn troon. De prins was weggevlucht naar een ander land en niemand van zijn vrienden mocht hem daar opzoeken, want dat had de boze koning streng verboden. Maar er was een herderinnetje dat heel veel van de prins hield. Ze ging elke dag met haar schapen de bergen in en daardoor kende ze daar alle paadjes en weggetjes. Ze wist ook een weg om de arme prins op te zoeken, zonder dat de soldaten van de boze koning daar iets van merkten.
Telkens als het herderinnetje bij de prins kwam zei ze:
„U moet koning worden, lieve prins, kom toch terug. Ik zal u helpen!"
„Maar je kunt me niet helpen," zuchtte de prins dan. „Jij bent een gewoon, klein meisje en je bent niet sterk genoeg om tegen de soldaten van de boze koning te vechten."
De prins heeft gelijk, dacht de kleine herderin. Maar er wonen in mijn land genoeg vrienden van de prins die wél sterk zijn. Met hun allen moeten ze de boze koning van de troon jagen. Dan kan onze eigen goede prins terugkomen en koning worden. Toen ging het dappere herderinnetje de vrienden van de prins een voor een bezoeken. Er waren ridders bij. Generaals en deftige ministers. Sommigen van hen wilden eerst niet naar haar luisteren. „Wat kan een klein meisje uit de bergen ons te vertellen hebben?" zeiden ze. „Laat ze maar ophoepelen, we hebben wel wat anders aan ons hoofd." Maar de kleine herderin bleef net zo lang aan de deur staan, tot ze werd binnengelaten. „U moet met alle andere goede vrienden van de prins de boze koning wegjagen," zei ze. „Ik zal ervoor zorgen dat de prins terugkomt naar ons land."
„De soldaten zullen hem doodmaken," riepen de mensen uit.
„Ze zullen hem niet eens zien," hield het herderinnetje vol. „Ik ken een geheime weg, waar de soldaten nooit komen."
Ze praatte net zo lang tot ze haar gingen geloven. En midden in de nacht, toen het pikdonker was, bracht ze de prins over een smal weggetje naar haar kleine huis in de bergen.
De volgende morgen zat de boze koning op zijn troon de krant te lezen. Opeens vloog de poort open en de vrienden van de goede prins kwamen binnen.
„Weg van de troon, u bent niet langer onze koning!" schreeuwden ze.
„Er is geen andere koning!" riep de boze man uit. „Jullie prins kan het land niet binnen. Daar zorgen mijn soldaten voor. Zolang hij hier niet is, zal ik koning blijven!"

Toen de koning dat gezegd had, stond opeens de jonge prins op de drempel. Hij hield de kleine herderin bij de hand vast. De koning maakte dat hij wegkwam, voor ze hem gevangen konden nemen. En de prins nam plaats op de troon. Aan zijn rechterhand werd een tweede troon neergezet. Daar mocht de kleine herderin gaan zitten. Het was groot feest in heel het land.
„We gaan u tot koning kronen!" riepen de mensen.
„Maar eerst ga ik trouwen met de kleine herderin!" zei de prins.
„Lang leve de prins en zijn bruid!" riepen de mensen toen.
„Bééé... béééé...!" klonk het opeens voor het paleis.
Het waren de schaapjes van de kleine herderin. Ze kregen een plek in de paleistuin, waar ze wonen mochten.
De prins en de herderin trouwden de volgende dag. En weer een dag later werden ze gekroond tot koning en koningin. De schaapjes kregen die dag allemaal een gouden belletje om. Dat mochten ze altijd blijven dragen.

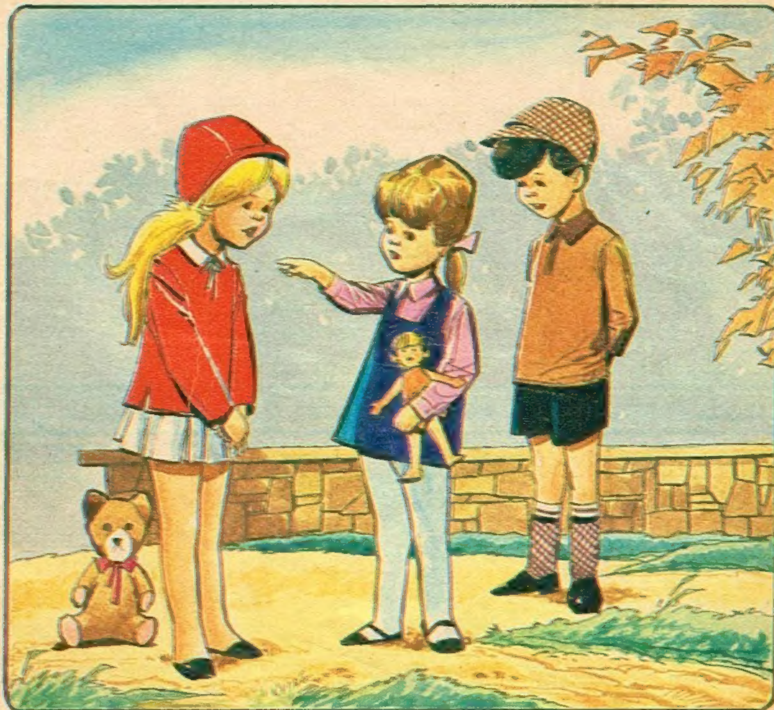
En als dit verhaal niet zo heel erg lang geleden gebeurd was, dan droegen ze die nu nóg!

Mevrouwtje

1. Wanda, Pukkie en Brigit zijn samen in de tuin aan het spelen. Zo te zien zijn het drie heel gewone kinderen. Maar Wanda en Pukkie komen uit Sprookjesland, waar hun moeder, mevrouwtje Sprokeboom, de koningin is!

2. Nu ze bij de mensen wonen, laten ze er niets van merken dat ze sprookjeskinderen zijn. Zelfs Brigit, hun vriendinnetje, weet het niet. Wat ziet Brigit er opeens beteuterd uit! Ze is haar armbandje kwijt en zojuist had ze het nog.

3. „Ik moet het in de tuin verloren zijn," zegt ze. „Helpen jullie zoeken?" Wanda en Pukkie kijken in het gras en op de paadjes. Het armbandje is nergens te zien. Hoog in de bomen zitten een paar vogeltjes. Aha! denkt Wanda.

4. Vogeltjes hebben scherpe oogjes. Die zien alles. „Kom eens hier!" roept Wanda. Brigit ziet tot haar verbazing dat de vogeltjes naar haar toe komen. Het lijkt wel of ze Wanda kennen. Daar snapt Brigit niets van.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. Twee gaan er op Wanda's arm zitten. Ja, sprookjeskinderen kunnen echt praten met vogels en andere dieren. „Zoek het armbandje van Brigit eens," fluistert Wanda. De vogeltjes gaan dadelijk op zoek. Dat is lief!

6. En ja, hoor! Eentje heeft al gauw het armbandje van Brigit ontdekt. Hij heeft het in zijn snavel, als hij aan komt vliegen. Brigit kan haar ogen niet geloven. Ze is reuzeblij dat ze haar armband terugziet. Hoe kan dat?

7. Pukkie pakt het armbandje haastig aan. Brigit trekt aan Wanda's-mouw. „Waar heb jij geleerd om met vogels te praten?" vraagt ze. „Zou ik dat ook kunnen leren?" Nee, dat kan echt niet. Dat kunnen alleen sprookjeskinderen.

8. Wanda en Pukkie krijgen thee met koekjes bij de moeder van Brigit. „Wanda kan met vogeltjes praten!" zegt Brigit. Daar gelooft haar moeder niet veel van. Ze lacht maar eens. En Wanda en Pukkie? O, die verklappen niets!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Dit is een leuke speelvijver! Ik wou dat ik daar ook eens spelen mocht! Nu eens kijken wat er allemaal op de plaat te zien is. Matrozen, vlaggen, boten, kinderen, vissen en meeuwen! En dan komen hier de vragen:

1. Hoeveel matrozen zie je?
2. Wat voor kleur heeft de pompon op zijn muts?
3. Wat is de kleur van zijn blouse?

4. Hoeveel vlaggen zie je?
5. Op hoeveel vlaggen zit een rood kleurtje?
6. Hoeveel vlaggen hebben een beetje geel?

7. Hoeveel boten zie je?
8. Zijn het gewone boten?
9. Wat voor andere boten ken je?

10. Hoeveel kinderen staan er op de plaat?
11. Tel de meisjes eens.
12. Tel nu eens de jongens.

13. Hoeveel vissen zie je?
14. Hoeveel vissestaartjes kun je zien?
15. Zwemmen vissen onder of boven water?

16. Hoeveel meeuwen zie je?
17. Hoeveel meeuwen vliegen er?
18. Hoeveel vliegen er niet?

1. één; 2. rood; 3. blauw; 4. veertien; 5. vier; 6. zes; 7. acht; 8. nee; 9. roeiboten, zeilboten enz.; 10. acht; 11. vier; 12. vier; 13. drie; 14. één; 15. onder; 16. drie; 17. twee; 18. één.